

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 14CoP/137/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1225201605
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomír Bundzel
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2025:1225201605.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľubomíra Bundzela a sudcov JUDr. Kristíny Srnkovej a Mgr. Kataríny Arnouldovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: A. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, v konaní zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, odbor sociálnych vecí a rodiny, oddelenie sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately, so sídlom Vazovova 7/A, Bratislava, dieťa rodičov – matky: B. A. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. E. XX, F., t.č. bytom G., B., zastúpená advokátkou JUDr. Sylviou Filipovou, so sídlom Radvanská 1, 811 01 Bratislava a otca: H. A. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. J. I. X/X, B., zastúpenému spoločnosťou Advokátska kancelária JUDr. Ivana Igazová, s.r.o., so sídlom Mýtna 11, 811 07 Bratislava, v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní matky proti uzneseniu Mestského súdu Bratislava II č.k. 40P/72/2025-39 zo dňa 23. júna 2025 takto

rozhodol:

I. Odvolací súd odvolanie matky v časti úpravy styku otca s maloletým za obdobie od 23.06.2025 do 17.09.2025 o d m i e t a .

II. Vo zvyšnej časti uznesenie súdu prvej inštancie mení tak, že návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia z a m i e t a .

III. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie nariadil neodkladné opatrenie, ktorým určil, že otec maloletého je oprávnený sa s ním stretávať do právoplatného skončenia konania, vedeného na Mestskom súde Bratislava II pod sp. zn. 40P/133/2024, a to počas bežného roka s výnimkou špeciálnej úpravy jedného týždňa letných školských prázdnin a úpravy Vianoc od nariadenia neodkladného opatrenia do 30.06.2025 v párnom týždni od stredy od 14:00 hod. do štvrtka do 10:00 hod. a v piatok od 09:00 hod. do 13:00 hod., v nepárnom týždni v utorok od 15:00 hod. do 19:00 hod., vo štvrtok od 10:00 hod. do 14:00 hod. a od soboty od 09:00 hod. do nedele do 18:00 hod., ďalej od 01.07.2025 do 31.08.2025 v párnom týždni od stredy od 14:00 hod. do štvrtka do 10:00 hod. a v piatok od 09:00 hod. do 13:00 hod. a v nepárnom týždni v utorok od 15:00 hod. do 19:00 hod., vo štvrtok od 10:00 hod. do 14:00 hod. a od piatka od 14:00 hod. do nedele do 18:00 hod., ďalej od 01.09.2025 do právoplatného skončenia konania vo veci samej v párnom týždni od stredy od 15:00 hod. do piatka do 18:00 hod. a v nepárnom týždni od pondelka od 15:00 hod. do stredy 08:00 hod. a od piatka od 14:00 hod. do nedele 18:00 hod., ďalej počas letných školských prázdnin od 01.07.2025 od 09:00 hod. do 06.07.2025 do 18:00 hod. a tretí kalendárny týždeň mesiaca august od pondelka 09:00 hod. do nedele 18:00 hod., ďalej počas Vianoc v párnom kalendárnom roku dňa 25.12. od 15:00 hod. do 18:00 hod. a v nepárnom kalendárnom roku dňa 24.12. od 15:00 hod. do 18:00 hod. s tým, že matka je povinná maloletého na styk s otcom riadne pripraviť. Ďalším výrokom súd prvej inštancie pozastavil účinnosť rozsudku Okresného súdu Bratislava III. č.k. 40P/57/2022-52 zo dňa 16.11.2022 v časti upravujúcej styk otca s maloletým dieťaťom. O trovách konania bolo rozhodnuté tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu.

2. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil podľa ust. § 2 ods. 1 zák.č. 161/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len CMP), § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, 2 písm. d), § 329 ods. 1, 2, § 330 ods. 1 a § 331 ods. 1 zák.č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) ako aj čl. 9 ods. 3 a čl. 18 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa, ďalej čl. 5 a ust. § 28 ods. 1 a 2 Zákona o rodine. Vecne súd dôvodil, že návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia je potrebné vyhovieť, nakoľko rodičia maloletého sa nevedia zhodnúť na úprave styku otca s maloletým, a preto je dočasná úprava styku nevyhnutná. Prvoinštančný súd mal za to, že styk otca s maloletým v rozsahu 8 hodín týždenne podľa rozsudku Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 40P/57/2022-52 zo dňa 16.11.2022, kedy mal maloletý jeden rok aj štyri mesiace nie je dostatočný k tomu, aby došlo k plnohodnotnému rozvíjaniu vzťahu medzi otcom a dieťaťom. V tejto súvislosti poukázal aj na správu kolízneho opatrovníka, v ktorej bolo konštatované, že maloleté dieťa má v domácnosti otca vytvorené vhodné podmienky pre napĺňanie jeho potrieb a priaznivý fyzický, psychický a sociálny vývin, pričom matkine obavy k náhlemu rozšíreniu styku nepovažoval za opodstatnené. V tejto súvislosti poukázal na ustanovenia Dohovoru o právach dieťaťa ako aj Zákona o rodine, z ktorých vyplýva, že dieťa má právo udržiavať pravidelné osobné kontakty s oboma rodičmi a obaja rodičia majú spoločnú zodpovednosť za výchovu a vývoj dieťaťa. Súd v záujme ochrany maloletého pred dôsledkami rodičovského konfliktu a z neho vyplývajúcej nedostatočnej schopnosti rodičov vzájomne komunikovať o otázkach týkajúcich sa maloletého, aj s poukazom na nízky vek maloletého a jemu zodpovedajúcu potrebu budovania vzťahu s druhým rodičom formou pravidelného kontaktu, pristúpil k dočasnej úprave styku otca s maloletým a do času právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej upravil styk otca s maloletým tak, aby na jednej strane zodpovedal veku maloletého a jeho odôvodneným potrebám a na druhej strane, aby bolo maloletému umožnené rozvíjať vzťah so svojím otcom. V závere svojho rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že rodičia maloletého by si mali uvedomiť, že pokiaľ sledujú najlepší záujem svojho dieťaťa, mali by byť ochotní a schopní dohodnúť sa na veciach týkajúcich sa výkonu ich starostlivosti o maloletého.

3. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podala v zákonnej lehote odvolanie matka, a to s poukazom na ust. § 362 a nasl. CSP. Uviedla, že rozhodnutie súdu prvej inštancie nie je v súlade s najlepším záujmom dieťaťa, ktorý je prvoradý, čo vyplýva aj z čl. 3 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa. Zdôraznila, že maloletý má len štyri roky a doteraz sa styk s otcom realizoval výlučne bez prespávania, v obmedzenom časovom rozsahu niekoľkých hodín počas dňa. Uviedla, že už v minulom roku ponúkala otcovi možnosť prespania, ten však na tento návrh nereagoval a dokonca doterajší rozsah styku upravený rozsudkom zo dňa 16.11.2022 sp. zn. 40P/57/2022 v plnej miere nevyužíval. Tieto skutočnosti boli súdu prvej inštancie známe z jej písomného vyjadrenia zo dňa 06.06.2025, ktorým sa vyjadrila k návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia v tomto konaní a taktiež už z pojednávania v konaní vo veci vedenej na Mestskom súde Bratislava II pod sp. zn. 40P/133/2024 zo dňa 14.05.2025. Poukázala na to, že na tomto pojednávaní sa s otcom dohodla na tzv. prechodnom období pred prázdninami, aby si maloletý na rozšírený pobyt u otca (spojený s prespaním) zvykol. Otec maloletého jej poslal následne písomný návrh, ktorý svojvoľne vo svoj prospech rozšíril, pričom aj tento akceptovala, nakoľko nechce mať s otcom maloletého spory a tiež nemala ambíciu brániť styku otca s dieťaťom. Napriek týmto skutočnostiam otec maloletého podal návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorému súd uznesením zo dňa 23.06.2025 vyhovel. Namietala, že súd prvej inštancie žiadnym spôsobom neprihliadol na záujem dieťaťa, potrebu aspoň nevyhnutnej krátkej adaptácie dieťaťa, pasivitu otca, jej akceptáciu návrhu otca s malými zmenami z dôvodu jej práce, ale vyhovel návrhu v celom rozsahu. Na záujem a potreby dieťaťa neprihliadol ani otec. Tvrdila, že neboli splnené podmienky na nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 325 a nasl. CSP, a to pre absenciu naliehavosti, pretože styk otca s maloletým je upravený, tento sa realizuje, aj keď nie v celom rozsahu z dôvodov na strane otca. Okrem toho namietala, že rozhodnutím bolo necitlivo zasiahnuté do práv dieťaťa, pretože neodkladné opatrenie nemôže nahrádzať riadne rozhodovanie o zmene úpravy styku a nemožno ním riešiť situácie, ktoré nie sú akútne, čo je aj tento prípad. Neexistuje žiadna skutočnosť, ktorá by odôvodňovala okamžité rozšírenie styku s takou dĺžkou prespávania, bez riadneho posúdenia pripravenosti dieťaťa. V tejto súvislosti poukázala aj na to, že otec dieťaťa dlhodobo neprejavoval dôsledný záujem o realizáciu styku v rozsahu doterajšej úpravy. Nevyužíval celý rozsah styku upravený v rozhodnutí z roku 2022 a nereagoval na jej ponuku ohľadom prespania. Napriek tomu žiadal zásadné rozšírenie kontaktu, vrátane prespávania a dlhodobého pobytu. Poukázala tiež na to, že dieťa si zatiaľ nevytvorilo takú stabilnú a dôvernú väzbu s otcom, aby bolo schopné tráviť s ním dlhší čas bez prítomnosti matky, vrátane prespania v neznámom prostredí. Táto skutočnosť nebola súdom nijako vyhodnotená a rozhodnutie zohľadňuje výlučne záujem otca. V závere svojho odvolania uviedla, že vzhľadom na vek dieťaťa by mal byť každý krok v procese rozširovania

kontakty medzi dieťaťom a rodičom postupný a primeraný. V predmetnej veci došlo zo strany súdu prvej inštancie k zásadnému rozšíreniu styku, nie je to odôvodnené zmenou pomerov, záujmom dieťaťa a ani dôkazmi o jeho pripravenosti na takúto zmenu. Náhle zavedenie viacerých prespaní u otca, vrátane celého týždňa počas letných prázdnin predstavuje náhlu a extrémnu zmenu režimu dieťaťa, čo môže ohroziť jeho psychickú pohodu, pocit bezpečia a stabilitu. Pre úplnosť ešte doplnila, že obdobie Vianoc upravuje napadnuté rozhodnutie v rovnakom rozsahu ako úprava Okresného súdu Bratislava III z roku 2022. Nepovažuje za správny ani výrok v bode 5 rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým došlo k pozastaveniu účinnosti rozsudku Okresného súdu Bratislava III, č.k. 40P/52/2022-52 zo dňa 16.11.2022 v časti upravujúcej styk otca s maloletým dieťaťom. Žiadala, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v celom rozsahu zrušil.

4. K odvolaniu matky sa vyjadril otec, ktorý uviedol, že nejde o žiadne rýchle ani extrémne rozšírenie styku, na ktoré by sa dieťa nevedelo adaptovať. Poukázal na to, že od nariadenia neodkladného opatrenia sa ním strany prakticky riadia a maloletý u neho aj bez problémov po novom prespáva v zmysle nariadeného neodkladného opatrenia. Považoval za potrebné, aby neodkladné opatrenie zostalo v platnosti. Zdôraznil, že účastníci sa ním až na malé výmeny termínov, ktoré si otec a matka vedeli odkomunikovať, od jeho nariadenia riadia a je preto v záujme dieťaťa, aby nabehlo na takto rozšírený styk. Žiadal, aby odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil.

5. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným účastníkom, v neprospech ktorého bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP, § 7 ods. 1 CMP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. d) CSP) a že odvolateľka v odvolaní použila zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP v spojení s § 62 ods. 1 CMP), preskúmal napadnuté uznesenie bez viazanosti rozsahom (§ 65 CMP) a dôvodmi odvolania (§ 66 CMP), bez potreby zopakovania, alebo doplnenia dokazovania (§ 68 CMP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie matky je potrebné v časti úpravy styku otca s maloletým za obdobie od 23.06.2025 do 17.09.2025 odmietnuť a vo zvyšnej časti uznesenie súdu prvej inštancie zmeniť tak, že návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia zamietnuť.

6. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu bolo posúdiť správnosť a podloženosť skutkových a právnych úsudkov súdu prvej inštancie vedúcich k záveru o potrebe nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým bol rozšírený styk otca s maloletým za obdobie od nariadenia neodkladného opatrenia v znení ako ho upravil súd prvej inštancie až do právoplatného skončenia konania vedeného na Mestskom súde Bratislava II po sp.zn. 40P/133/2024.

7. Podľa § 333 CSP neodkladné opatrenie zanikne, ak uplynul čas, na ktorý bolo nariadené.

Podľa § 386 písm. c) CSP odvolací súd odmietne odvolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému odvolanie nie je prípustné.

Podľa čl. 4 ods. 1 základných princípov CSP, ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto, alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci.

Podľa čl. 4 ods. 2 základných princípov CSP, ak takého ustanovenia niet, súd prejedná a rozhodne právnu vec podľa normy, ktorú by sám zvolil, ak by bol sám zákonodarcom, a to s prihliadnutím na princípy všeobecnej spravodlivosti a princípy, na ktorých spočíva tento zákon, tak, aby výsledkom bolo rozumné usporiadanie procesných vzťahov zohľadňujúce stav a poznatky právnej vedy a ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít.

8. Odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že Civilný sporový poriadok výslovne neupravuje spôsob rozhodovania o odvolaní proti uzneseniu súdu o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktoré v dôsledku zmeny skutkových okolností po jeho vydaní stratilo svoje opodstatnenie, tak ako v danom prípade uplynutím času v určitom rozsahu, a to od nariadenia neodkladného opatrenia 23.06.2025 ku dňu rozhodnutia odvolacieho súdu (17.09.2025).

9. V dôsledku rozhodnutia súdu prvej inštancie o nariadení neodkladného opatrenia, ktoré je časovo obmedzené, t.j. trvá len počas určitého súdom vymedzeného časového obdobia, k samotnému zániku neodkladného opatrenia dôjde uplynutím času, na ktoré bolo nariadené. V takomto prípade neodkladné opatrenie zaniká ex lege, bez potreby ingerencie súdu. Rozhodnutie súdu o zániku neodkladného opatrenia sa nevydáva, pretože k zániku jeho právnych účinkov dochádza v dôsledku objektívnej právnej skutočnosti, ktorou je uplynutie času.

10. Aktuálna právna úprava neobsahuje úpravu identickú, či obdobnú s úpravou § 218 ods. 1 písm. e) zák. č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“), v zmysle ktorej bola dôvodom odmietnutia odvolania (aj) skutočnosť, že napadnuté rozhodnutie zaniklo inak. Predtým, než pristúpi odvolací súd k posudzovaniu dôvodnosti podaného odvolania z jeho vecnej stránky, posúdi, či odvolateľ splnil všetky procesné podmienky prípustnosti odvolania. Následkom absencie niektorej z procesných podmienok prípustnosti odvolania je jeho odmietnutie. Odvolacie konanie predpokladá primárne existenciu rozhodnutia súdu, ktoré má byť preskúmané, bez takéhoto rozhodnutia nemá odvolací súd o čom konať. Keďže ustanovenia civilného procesného práva neďávajú jasnú odpoveď na posudzovanú procesnú situáciu (ktorá nie je pokrytá výslovným textom procesného predpisu), avšak o odvolaní proti uzneseniu o nariadení neodkladného opatrenia, ktoré zaniklo uplynutím času, je potrebné rozhodnúť, odvolací súd prihliadajúc na istú mieru zhody základných skutkových charakteristík upravených v ust. § 386 CSP (podľa ktorého odvolací súd v taxatívne vymedzených prípadoch ani neposudzuje vecnú a právnu správnosť odvolaním napadnutého rozhodnutia) s daným prípadom, v ktorom neexistuje v čase rozhodovania odvolacieho súdu spôsobilý predmet odvolania, odvolanie matky, využijúc možnosť ustanovenú v čl. 4 základných princípov CSP, spolu s § 2 ods.1 CMP v spojení s § 386 písm. c/ CSP, odmietol v časti úpravy styku otca s maloletým za obdobie od 23.06.2025 do 17.09.2025. V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že v prípade, ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia CSP, je ju potrebné posúdiť podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec, čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci. V prípade, ak takého ustanovenia niet, je potrebné, aby súd právnu vec prejednal a rozhodol podľa normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom, a to s prihliadnutím na princípy všeobecnej spravodlivosti a princípy, na ktorých spočíva tento zákon. Pretože na rozhodnutie o odvolaní proti uzneseniu o nariadení neodkladného opatrenia, ktoré zaniklo uplynutím času, nie je možné priamo aplikovať ust. § 386 CSP, odvolací súd v záujme rozumného usporiadania procesných vzťahov vychádzal z možnosti spravodlivo a racionálne dotvoriť normu na tento konkrétny prípad, vychádzajúc aj z obsahu skôr platnej a účinnej právnej úpravy (§ 218 ods. 1 písm. e) O. s. p.) a aplikujúc čl. 4 ods. 1,2 Základných princípov CSP, dospel k záveru, že odvolanie matky bolo potrebné v časti úpravy styku otca s maloletým za obdobie od 23.6.2025 do 17.9.2025 odmietnuť.

11. Dôvodom odmietnutia odvolania matky v časti úpravy styku otca s maloletým za obdobie od 23.06.2025 do 17.09.2025 proti uzneseniu o nariadení neodkladného opatrenia je, okrem prípadov uvedených v ust. § 386 CSP, aj zánik neodkladného opatrenia uplynutím času, na ktorý bolo nariadené (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo/187/2021).

12. Vo zvyšnej časti odvolací súd posudzoval dôvodnosť nariadenia neodkladného opatrenia v podstate za obdobie od 18.09.2025 do právoplatného skončenia konania vedeného na Mestskom súde Bratislava II pod sp. zn. 40P/133/2024, a to najmä, či súd prvej inštancie správne vyhodnotil v danej veci naplnenie podmienok na jeho nariadenie, ktorým otec žiadal upraviť jeho styk s maloletým na čas do rozhodnutia vo veci samej.

13. Zákonná úprava konania o neodkladných opatreniach (§ 324 a nasl. CSP v spojení s § 2 ods. 1, § 360 a nasl. CMP), vyžaduje na nariadenie neodkladného opatrenia ako formy procesnej ochrany v konaniach súdu o starostlivosti o maloletých zásadne potrebu bezodkladne upraviť pomery účastníkov (§ 325 ods. 1 CSP). Osobitnej povahy tohto procesného inštitútu zodpovedá zjednodušený a zrýchlený procesný postup súdu pri rozhodovaní o návrhu na jeho nariadenie, keď súd spravidla rozhodne bez výsluchu a vyjadrenia účastníkov a bez nariadenia pojednávania. Naliehavý charakter konania o neodkladnom opatrení neumožňuje, aby sa vo veci vykonávalo rozsiahle dokazovanie tak ako v riadnom konaní, preto sa iba osvedčuje, či sú splnené podmienky na nariadenie neodkladného opatrenia. Osvedčovanie na rozdiel od dokazovania znamená, že súd prostredníctvom označených dôkazov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodnutie o návrhu na neodkladné opatrenie (porov. uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28.11.2012, sp. zn. 6 M Cdo 5/2012, ktoré sa síce týka predbežných opatrení, avšak vzhľadom

na obdobnú právnu úpravu je aktuálne aj vo vzťahu k neodkladnému opatreniu). Spravidla to znamená, že súd vychádza zo skutkových tvrdení navrhovateľa, ktoré posudzuje v súvislosti s dostupnými dôkazmi z hľadiska ich pravdepodobnosti.

14. V prejednávanej veci súd prvej inštancie upravil styk otca s maloletým majúc za to, že bola osvedčená potreba dočasnej úpravy pomerov medzi účastníkmi. Odvolací súd však po preskúmaní napadnutého uznesenia, podaného odvolania ako aj celého obsahu spisového materiálu uvedený názor prvoinštančného súdu nezdiera.

15. V čl. 18 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa je zakotvená zásada, že obaja rodičia majú spoločnú zodpovednosť za výchovu a vývoj dieťaťa, táto zásada je vyjadrená aj v § 28 ods. 1 a 2 Zákona o rodine. Dieťa má teda zákonom garantované právo byť vychovávané oboma rodičmi, a to aj v prípade, ak rodičia spolu nežijú. Aj rodič, ktorému dieťa nebolo zverené do starostlivosti, má preto právo v primeranom rozsahu podieľať sa na výchove maloletého dieťaťa, osobne sa o dieťa starať a budovať citové a rodinné väzby s ním, nakoľko stále zostáva rodičom so všetkými právami a povinnosťami z tohto vzťahu vyplývajúcimi. Prvoradým hľadiskom akejkolvek činnosti týkajúcej sa detí musí však byť záujem dieťaťa (čl. 3 Dohovoru o právach dieťaťa).

16. V danom prípade odvolací súd pri rozhodovaní o návrhu otca vzal do úvahy právo maloletého na pravidelný kontakt s oboma rodičmi, ale zároveň musel vychádzať zo skutkových okolností prípadu a z účelu neodkladného opatrenia ako inštitútu slúžiacemu výlučne k ochrane práv účastníka v prípade konkrétneho ohrozenia. Otec svoj návrh v predmetnej veci odôvodnil tým, že matka maloletého mu neumožňuje sa s ním stretávať nad rámec rozsudku č.k. 40P/57/2022-52 zo dňa 16.11.2022. Ďalej poukázal na to, že maloletý nemal ešte nikdy u neho možnosť prespať. Uviedol, že za tohto stavu nemá možnosť si vytvoriť so synom do budúcnosti absolútne žiadny vzťah a hrozí, že on ako otec bude z okruhu blízkych osôb vytesnený.

17. Okrem bežnej rodičovskej spôsobilosti, základným skutkovým predpokladom na to, aby súd mohol posúdiť ako dôvodný návrh rodiča na úpravu jeho styku s maloletým dieťaťom formou neodkladného opatrenia, je predovšetkým absencia súdnej úpravy styku tohto rodiča s dieťaťom a skutočnosť, že druhý rodič, ktorý má dieťa vo svojej starostlivosti, mu bráni v styku s dieťaťom. Úspešný bude teda taký navrhovateľ, ktorý osvedčí, že sa u druhého rodiča domáha styku s dieťaťom, ale márne, pretože druhý rodič mu v styku bráni, pričom riešenie aktuálnej situácie neznesie odklad. Súčasne musí byť naplnená všeobecná podmienka, že neodkladnú úpravu styku vyžaduje najlepší záujem maloletého dieťaťa.

18. Odvolací súd nezistil, že by otcom uvádzané dôvody predstavovali také skutočnosti, pre ktoré by bol v zmysle už vyššie uvedených právnych predpisov nevyhnutný zásah súdu formou navrhovaného neodkladného opatrenia z dôvodu hroziacej ujmy na strane maloletého dieťaťa. Je potrebné konštatovať, že nebola dostatočne preukázaná, alebo aspoň osvedčená skutočnosť, že by v danom prípade existovala akákoľvek bezprostredne hroziaca ujma, ku ktorej by mohlo dôjsť, keby súd vo veci neodkladné opatrenie nenariadil. Vzťahy medzi rodičmi môžu byť problematické a konfliktné, no pokiaľ ide o maloletého, ktorého záujem sa v tomto konaní sleduje ako prvoradý, súd nezistil, že by bolo aktuálne ohrozené jeho zdravie, život, výživa, výchova, či iný dôležitý záujem.

19. Vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam odvolací súd vo zvyšnej časti uznesenie súdu prvej inštancie zmenil tak, že návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. Mal za to, že v danom prípade neboli naplnené podmienky nevyhnutné na to, aby bolo pristúpené k nariadeniu neodkladného opatrenia tak ako to požadoval otec, nakoľko nebola osvedčená potreba dočasnej úpravy pomerov účastníkov. Je potrebné zdôrazniť, že pri nariadení neodkladného opatrenia súd nemusí a pre krátkosť času ani nemôže vykonávať dokazovanie v rovnakej forme a rozsahu ako pri rozhodovaní vo veci samej (vzhľadom i na zákonom limitovanú lehotu na rozhodnutie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia), preto súd rozhoduje na základe zistených skutočností, ktoré aktuálne neosvedčujú nevyhnutnosť rozširovať už upravený styk otca s maloletým na základe rozsudku Okresného súdu Bratislava III č.k. 40P/57/2022-52 zo dňa 16.11.2022. Okrem toho je potrebné uviesť, že v konaní o zmene úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému vedenému na súde prvej inštancie pod č.k. 40P/133/2024 bude vykonané riadne a úplné dokazovanie na posúdenie dôvodnosti návrhu otca na prípadné rozšírenie jeho styku s maloletým.

20. Majúc na zreteli najlepší záujem maloletého dieťaťa ako prvoradé hľadisko pri jeho rozhodovaní, odvolací súd vo zvyšnej časti uznesenie súdu prvej inštancie za použitia ustanovenia § 388 CSP zmenil tak, že návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol ako nedôvodný.

21. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 52 CMP.

22. Toto rozhodnutie prijal senátu odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 2 ods. 1 CMP, § 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).